

TABOR SKOZI NAŠE OČI

V petek, 21. 4. 2023 smo se aktivni in nadarjeni učenci odpravili na tabor.

Po malici nas je zunaj pred šolo počakal šolski kombi, s katerim smo se odpeljali v Markovce v Peterloug, kjer smo dva dni tudi bivali. Že po poti smo se imeli lepo, saj smo celo pot do tja peli pesmi. Ko smo prispeli, smo najprej šli v svoje sobe in razpakirali, nato pa smo šli ven. Seveda smo vsi takoj odhiteli na nogometno igrišče in tam odigrali kratko nogometno tekmo, ki se je končala hitro, saj so nas čakale že prve dejavnosti.

Najprej smo se šli spoznavno igro, pri kateri smo vlekli kartice in odgovarjali na vprašanja, da bi se bolje spoznali. Sledila je igra, kjer smo se postavili v krog in si podajali roke tako, da je nastal nek prepleteni krog, nato pa smo morali s pogovarjanjem in medsebojno pomočjo ta krog razplesti nazaj, brez da bi se veriga naših rok pretrgala. Ta izziv smo uspešno opravili in tako je sledila še zadnja igra. Spet smo imeli kartice in brali trditve, drugi so jih morali glede na njihove kartice dokončati. Med tem smo se kar precej nasmejali.

Popoldne nas je obiskal gospod Aleksander Ružič, s katerim smo se odpravili do cerkve v Markovcih. Tam nas je pričakal tudi tamkajšnji župnik Dejan Horvat in nam povedal nekaj zanimivosti o cerkvi. Izvedeli smo tudi legendo o nastanku cerkve. Potem smo našo pot z gospodom Ružičem nadaljevali do Kava bara LIPA v Čepincih, ki je bil prej združni dom. Tudi tam smo izvedeli nekaj zanimivosti. Počasi smo se odpravljali nazaj do cerkve, kjer smo se zopet ustavili; tokrat smo risali nekaj, kar nas bo spominjalo na ta tabor. Vse skupaj smo hitro opravili in odšli nazaj do Peterlouga ter tam odigrali še eno nogometno tekmo.

Ob prihodu smo se razdelili v 2 skupini. Ta večer je prva skupina delala večerjo, druga skupina pa sestavljala kviz. Kviz je bil hitro končan, zato smo se dekleta odpravile v sobo in ker nam je bil dolgčas, smo se odločile, da si večer popestrimo s plesom. Vendar pa smo ga kar hitro morale zaključiti, saj so bile palačinke že pripravljene.

Po večerji je prišel Bojan Jandrašič. Z njim smo opazovali nočno nebo, a zaradi nežne megle brez teleskopa. Odpravili smo se na zvezdno pot po Markovcih. Naučili smo se veliko novega o zvezdah in nasplošno o vesolju.

Ko smo se vrnili, smo imeli še vedno veliko energije in takoj smo odhiteli v zgornje nadstropje, kjer smo lahko poslušali glasbo in seveda zraven plesali. Naša najljubša pesem večera je bila Marjanca. Imeli smo se odlično. Čas pa je seveda zelo hitro minil in okrog pol dvanajstih smo se odpravili v sobe in pripravili na spanje. Nekateri so lahko zaspali zelo hitro, saj so bili utrujeni, drugi pa niso bili nič zaspali in so se raje pogovarjali.

Vsi smo vstali zelo zgodaj zjutraj in s svojim (pre) glasnim pogovarjanjem zbudili tudi učiteljice, ki tega niso bile najbolj vesele. Do zajtrka smo se družili, po zajtrku pa smo šli ven in se igrali. Kar hitro je napočil čas, da smo člani druge skupine šli pripravljat kosilo. Pripravili smo korenčkovo juho in testenine s tunino ali piščančjo omako. Vsi so nas pohvalili, da je kosilo bilo zelo dobro.

Po kosilu smo bili malo prosti, potem pa smo že šli pakirat. Ko smo s pakiranjem končali, smo svojo prtljago odnesli v avlo, nato pa smo šli ven raziskovat prst. Delali smo razne poskuse in določevali, katera vrsta prsti je.

To je bila zadnja dejavnost našega tabora. Preostal nam je še čas in spet smo šli igrat nogomet. Ura pa je hitro odbila 17.00 in to je pomenil tudi konec našega tabora. Učiteljice so nam namenile še nekaj besed, potem pa so po nas že prišli iskati starši in šli smo domov.

Tabor je bil odličen, pester, zelo zanimiv in zagotovo se ga bomo udeležili tudi naslednje leto.

Lucija Andrejev, 7. razred